

JAN KŘIPACĚ / 19. 7. 2017

Žaludek světa

Ve svém novém filmu se renomovaná umělkyně Eva Kořátková vrací k motivu dětské hry, skrze který nahlíží některé naléhavé otázky současné společnosti.

Tvorba Evy Kořátkové se vyznačuje nakládáním s různými vyjadřovacími prostředky – od kresby přes trojrozměrné objekty po performanci a video –, které často propojuje v rámci konkrétní galerijní instalace. V loňském roce pak autorka dospěla k realizaci celovečerního filmu *Justiční vražda Jakoba Mohra*, který vycházel ze stejnojmenné divadelní inscenace a byl natočen ve spolupráci s filmovým režisérem Tomášem Luňákem (*Alois Nebel*, 2011). Na tento projekt pak přirozeně navazuje i aktuální středometrážní snímek *Žaludek světa*.

Podobně jako u *Jakoba Moora* je i tentokrát základním výrazovým prvkem filmu práce s herci/performery. Oproti předchozímu dílu, v němž vystupovali vedle profesionálních herců i pacienti bohnické psychiatrické léčebny, však Kořátková obrátila svou pozornost k dětským představitelům. Navázala tak na některé své dřívější projekty, v nichž dětská performance tvořila součást instalace. Tentokrát byl ovšem fyzický projev dětí uzpůsoben nikoli okolnímu prostoru galerie, ale přímo objektivu kamery, jejíž záběry pak byly včleněny do konzistentního a poměrně přesně strukturovaného tvaru.

Snímek se skládá z uzavřených výstupů či „obrazů“, které jsou za sebou řazeny podle literárního scénáře, jehož text je čten ve zvukové stopě. Mužský hlas, představující jakousi nadosobní, kontrolující autoritu, předkládá postupně deset cvičení, která tvoří rámeček pro hereckou performanci na scéně. Tou je nejprve tělocvična (jako jedna z variant školního prostředí, jež ve svých dílech Kořátková často používá) – teprve v závěru se děj přesouvá ze striktně uzavřeného prostředí do několika exteriérů s tím, jak se významové pole filmu rozšiřuje od dílčích (školní systém, výchova) k celospolečenským otázkám.

Na základě pokynů ve zvukové stopě provádějí dětské představitelé různé „úkoly“ – kreslí na papír, hrají loutkové divadlo, pohybují se v obrovské masce hada. Kořátková tak do filmové podoby převádí umělecké projevy (kresba – divadlo – objekt), s nimiž dříve nakládala v rámci svých instalací či je rozvíjela v samostatných akcích mimo galerijní prostor (viz např. loutková představení *Stručné historie denního snění a tahání za provázky* v rámci loňského veletrhu Art Basel). Ve všech těchto výstupech funguje dětský kolektiv sám za sebe jako mikrokosmos s vlastními společenskými vztahy, ale lze ho chápat i přeneseně – jako obraz celé společnosti s jejími vzorci chování. Tomu ostatně odpovídá i ústřední metafora žaludku, která může asociovat odlišné podoby současného světa – od problémů s chudobou přes nezřízený konzum liberálního Západu až po možnosti udržitelného rozvoje planety. Snímek tak příznačně končí scénou na skládce odpadků, kde děti sbírají vyhozené a nepotřebné věci, aby „jim znovu vrátili život“.

Film *Žaludek světa* byl premiérově uveden v březnu tohoto roku na výstavě v athénském Muzeu Benaki. Zde byl součástí důmyslné instalace, koncipované jako průchod zařívacím ústrojím do místnosti s filmovou projekcí. Premiéra české verze se uskutečnila 25. června v pražském kině Ponrepo. Další projekce filmu jsou plánovány na podzim.

Žaludek světa (Česká republika – Řecko 2017), námět, scénář, umělecká

koncepce: Eva Kořátková, režie: Tomáš Luňák, kamera: Aleš Svoboda, hudba: Aid Kid, střih: Tereza Kozáková, Lucie Navrátilová, zvuk: Jan Vacek, kostýmy: Eva Kořátková, Marie Vařeková, hrají: František Bouzek, Marie Bouzková, Katie Brown, Sam Budiman, Tobiáš Haertl, Antonín Holoubek, Katharina Kasíková, Adéla Kašparová, Kateřina Kašparová a další. Are, 45 min. Premiéra: 25. 6. 2017.